

Передплата

«РУСЛАНА» виходить:

в Австрії:

за рік . . . 30 кор.
 за пів року . . . 10 кор.
 за чверть року . . . 5 кор.
 за місяць . . . 1-70 кор.

За границею:

за рік . . . 18 рублів
 або 36 франків
 за пів року . . . 8 рублів
 або 18 франків

Поодинокі числа по 10 сот

РУСЛАНА

«Вареш ми очі і душу ми вареш, а не ковальсь млоста і шра не ковальсь,
 бо руске ми серце і віра руска.» — З Руслакових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
 крім неділь і руских свят
 о 5^{1/2} год. пополудни.

Редакція, адміністрація і
 експедиція «Руслана» під
 ч. 1. пл. Дембровського (Хорун-
 щини). Експедиція місцева
 в Агенції Соколовського в
 пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише
 напереді застережена.—
 Рекламації неопечатані
 вільні від порта. — Оголо-
 шення звичайні приймають
 ся по ціні 20 с. від стріч-
 ки, а в «Надісланім» 40 с.
 від стрічки. Подяки і при-
 ватні доносення по 30 сот.
 від стрічки.

Случайна більшість парламентарна.

(x) Коли в старій раді державній і у виборчій комісії вели ся розправи над виборчою реформою, говорено тоді про т. зв. блок славянський і блок німецько-романський і обидві сторони намагали ся так прикрити виборчий закон, щоби — кожда собі по спроможі — забезпечити перевагу. Торг ішов о удержане або помножене національного стану посідання. Тимчасом практичний досвід при перших загальних виборах зруйнував зовсім теорію про політичний і національний стан посідання. Як раз сі сторони, котрі як ока в голові берегли свого стану посідання і намагали ся для его забезпечення придумати у виборчій законі і для виборчої техніки всякі можливі способи, ті сторони, що вважали себе властивими представниками національної ідеї, (н пр. молодочехи, німецькі людовці і поступовці, польське коло) найбільше потерпіли в останніх виборах. Вийшли они з виборів так ослабленими або роздробленими, що чисельно представляють лише дрібні групи.

Супроти такого вислідку проявило ся в новій посольській палаті змагане входити в злуку із спорідненими групами, щоби замість недостаючої органічної звязи досягнути бодай механічну змішку. Сі організаційні змаганя проявляють ся в твореню союзів (Verband), котрі стають парламентарними клубами. Одначе творене більших таких союзів зовсім не означає їх великої сили. В національних питаннях послі тої самої народности знайдуть ся разом, так сказатиб, автоматично, хоч би навіть они не були здинені попередно в однім спільнім союзі. Але в політичних і народно-господарських справах, в котрих поодинокі групи між собою рижнять ся, годі буде досягнути однодушне поступоване, навіть хоч би всі ті послі належали до одного союзу. Ціла стійність такого союзу може мати лише тактичну досяглисть, але успіх сеї тактики буде зависимий головню від умілого проводу. Від способу, яким буде кермована політика поодиноких національностей, буде зависимий успіх більше, як від самостійного естествона дрібних сторонництв або союзів груп споріднених, бо всякий союз містить уже в своїй злучі почин розпаду.

Такими понуками руководили ся також християнські суспільники, щоби ви-

рости в новій палаті посольській на перворядне що до числа сторонництво і взяти в свої руки керму парламентарних справ. В тій цілі утворили они союз з католицькими людовцями (давним центром), а видимою головою сего союзу є бурмістр віденський, др. Люеґер, властивий творець і знаменитий організатор сего сторонництва, котрий протягом кільканадцяти років взяв у свої руки раду мійську віденську і перевів далекоюглі улпшеня в місті, відтак долішньо-австрійський сойм, в котрім видвигнув на краю маршалка кн. Ліхтенштайна а тепер взяв ся до діла, щоби з підмогою нової державної ради повести державну політику иншими, як дотепер, шляхами. Головним змаганем его сторонництва є, оперти Габсбурську монархію на підвалинах релігії і австрійської державної ідеї, зломити верховладу зжидовілого лібералізму і верховладу зжидовілих Мадярів. Тимто др. Люеґер з своїм сторонництвом виповів війну на жите і смерть прусофільским всенімцям, котрих уважає державними зрадниками, а також социалістам і їх трабантам зжидовілим німецьким лібералам, і, як відомо, веде сю боротьбу з великим успіхом. Его сторонництво було здавна за загальним правом виборчим, щоби тим способом обняти провід широких верств народних і не лишати їх на поталу социалістів, — з підмогою сего права виборчого намагують ся найвисші круги монархії, з котрими др. Люеґер і его сторонництво має тісні зносини, зломити верховладу мадярської олігархії, перевести рівноправність в Угорщині і на тривких підвалинах повітових уладити монархію Габсбурську. Для сеї ідеї трудить ся також Oesterreichischer Reichsverein, котрий має зносини з наслідником престолоа, і змагає до здійсненя ідеї одноцїлої монархії на основах національної автономії. Др. Люеґер поставив собі яко мету своєї діяльности, зробити своє сторонництво державним (Reichspartei), приднати для неї парламентарну більшість, з підмогою котрої дало би ся перевести перестрій австрійської держави на згаданих в горі підвалинах.

(Конець буде).

Наш боляк.

(Надіслана статя).

(Дальше).

Лишаєсь тепер застановити ся над поглядами шан. автора що до відноше-

ня духовенства до нашої світської інтелігенції і над порушеною ним «клерикальною» партією.

Шан. автор противний клерикальній партії і рад, що клич до неї прогомонів без шкоди «Не творенем — за приміром западу — клерикальній партії мусимо бороти ся проти усяких нам ворожих впливів, але вносячи всюди за собою християнського духа». Через клерикальну партію відтругимо від себе всі інтелігентні сили, які «цілком не суть ворожі Церкві, які є прихильні нашій рускій Церкві, одні з переконаня, другі з патріотизму(!), инші з приривчаченя(!) хоч велика їх часть не виповняє всіх(!) практик релігійних»...

Яке там понятє має шан. автор про нашу інтелігенцію, нам се байдуже. Нам головню розходить ся о те, яка та інтелігенція є в дійсности та в яким напрямі вона працює над народом. Тут тої релігійности, хоч би і спеціяльно рускої, якось не можна доглянутись. Говорить про се наша література, наша преса, наше публичне жите, а найскорійше величезний зріст радикалізму. Доси ми зовсім не відділялись від світської інтелігенції, инли все з нею плече об плече — і що з того вийшло? Де успіхи тої спільної діяльности? Одним успіхом — радикалізм на всіх полях, навіть між нами самими... Практика показала, що свьященники, які пішли самопас, без внутрішньої організації, в ряди світської інтелігенції, не то що не проникнули єї Христовим духом, а й самі сего духа загирили. Приміром хочби і сам шан. автор...

Відділяйтесь від світської інтелігенції я зовсім не кажу. Противно, і я стою за тим, щоби іти разом з нею. Але всео має свої границі. Іду з нею доти і туди, доки і куди можна. Вже і тепер є значний процент такої інтелігенції, з якою разом вже нам іти годі. Прийшов час іти проти неї. Чи з тою «релігійною» частиною інтелігенції, якої шан. автор в своїм наївнім оптимізмі пачислив аж 90%, вже і тепер у всіх справах можна іти, я дуже сумніваюсь.

Не ми відділяємось від інтелігенції, а інтелігенція відділяєсь від нас. Ми які були, такими є і такими останемо. Світська інтелігенція була християнською а тепер стає радикальною. Се загальна проява в цілім світі. Не розуміє сего лише шан. автор, який все лихо спихає виключно на нас і бажав би, аби догодити світским, зробити духовенство радикальним, чи там по словам шан. автора «поступовим». Що сей «поступ» па-

хле апостазією, се «Священникови-Українцєви» байдуже. Такий постулат нашої національної політики і — річ скінчена.

В справі нової «клерикальної» партії погляди у шан. автора, не в гнів єму кажучи, дуже дитинні. Як така партія тепер на часі, я сего не кажу. Що вона, може і в недалекій будучности, буде конечно, се річ очевидна. Де над поваленем Церкви і віри працює отверта партія радикальна і соціально-демократична, де дві прочі партії приглядають ся сій роботі байдужно, ба навіть з симпатіями, там мусить повстати така партія, яка би сего найбільшого скарбу народного віри, берегла і боронила та після неї виховувала бодай ту частину суспільности, яка ще полишить ся під її впливом. Се священник повинен чей розуміти! Говорити, що така партія була би шкідливою для народної справи, се абсурд. Не шкідливою є партія радикальна і соціально-демократична, а шкідливою має бути партія «клерикальна»! Радикали і соціалісти закладаючи свої партії, не оглядались зовсім на те, кілько мають за собою інтелігенції. Тепер і без чисельної інтелігенції стоять здорово на ногах. Чиж лише з партією «клерикальною» має бути инакше? Зрештою така інтелігенція, яка ні тепла ні зимна, яка схилилась в той бік, куди сильніший вітер повіє, така інтелігенція для кожної партії, по моїй думці, без жадної вартости.

Зазначую ще раз, що я зовсім не є поки що за новою партією, я лише підношу, що потреба такої партії, головно по послідних виборах, зближаєть ся з такою партією, коли би повстала, мала би не менше право в нащій суспільности, як всі інші партії, більше як радикальна і соціально-демократична.

Будь що будь річ характеристична, що жадна партія не має між нашим духовенством так завзятих ворогів, як не існуюча ще навіть партія християнська...

(Конець буде).

Хорвацке пересиленє.

Хорвацка криза тревала заледви годину. На авдиєнції у цісаря хорвацкий бан Пеяцевич предложив свою димісію і цісар прийняв її, а за годину опісля представив ся цісарєви на авдиєнції де-зигнований наслідник уступившого бана п. Ракочкай. Отже нема на разі нічого незвичайного на сій зміні, однак цікаві є ревеляції Пеяцевича про причини свого уступленя, які подав одному з редакторів Zeit-у, просившого его о розмову на сю тему.

Пеяцевич зазначив з початку, що цісар прийняв его дуже ласкаво і розпитував ся про причини его уступленя, як також про его наслідника. Уступающий бан не скривав нічого, однак головною причиною свого уступленя подав свою недугу, коли тепер на труднім становиску бана Хорвації потреба цілого чоловіка. Дальше оловідав Пеяцевич, що відносини в Хорвації стали невиносимі за-для малярского шовінізму, а справою,

яка довела до обструкції хорвацких по-слів і до єї уступленя, є квестія язико-ва на хорвацких залізницях. Має она велике економічно-політичне значінє для Хорватів, бо разом з малярскою мовою насилає угорске правительство і малярских урядників, які забирають хліб хорвацким урядникам, а надто поводять ся визиваючи, відмовляючи хорвацким пасажирам продажі білетів, а жадають від них, щоби перше навчили ся по малярски. За послами, котрі підняли обструкцію з нагоди нарад в угорским соймі над залізничним проєктом, стоїть цілий хорвацкий наряд. Тож становиско Пеяцевича було дуже трудне, а коли его визвано до інтервєрції, він заявив др. Векерльому, що вповні поділяє становиско послів і тому предкладає свою димісію. Пеяцевич зазначив, що розпро-щав ся з др. Векерльом дуже дружно, а вже був до глибини порушений ова-цією, яку зготовили єму всі хорвацкі послы, явившись in gremio на двірци залізницї, перед відїздом до Відня, що-би его попрощати і пожелати успішної кураційної подорожи. Бо і справді б. бан нездужає на нирки і зараз має кон-сультувати ся у др. Найсєра, а відтак виїде до Карльсбаду на ліченє.

Запитаний про свого наслідника, Пе-яцевич застеріг ся, немов би він був во-рожо настроений против него, як се роз-пускають вісти. П. Ракочкай до тепер не виступав на політичнім полі, однак яко Генеральный прокуратор Хорвації, яким був через кілька літ, не лишив там но собі доброї памяти. Тому его становиско буде дуже трудне, а п. Пеяцевич виска-зує сумнів, чи він довго зможе оста-вати на сїм становиску. Ситуація в Хор-вації тільки заострилась, а функція Ракочкай буде тільки переходовою.

З державної ради.

На початку засіданя палата уповажи-нила президента Вайскірхнера до зложеня голду і відповіди на престольну промову у стїп престола.

Президент міністрів бар. Бек предло-жив проєкт закона зміняючого регулямін державної ради; міністер внутрішних справ бар. Бінерт предложив проєкт за-кона в справі друкарских прас і инших машин для множеня письма; міністер скар-бу др. Коритовский проєкт закона в спра-ві пупілярної безпечности вкладкових книжочок краєвого банку Галичини і про-єкт закона про уміщуванє грошій мало-літніх в щадницях і почтовім щадничім урядї; міністер торговлі Форшт проєкт за-кона в справі зміни єствуючого modus vivendi що до торговельних відносин з Туреччиною; вкінци міністер скарбу гр. Коритовский предложив проєкт фінансо-вого закона і бюджет на р. 1907 як і бюджетову провізорію на час від 1. серп-ня до 31. грудня с. р.

З нагоди внесеня п'ятимісячної бу-джетової провізорії президент міністрів бар. Бек, виголосив довшу промову, яку закінчив словами: всяку односторонну, малодушну клясову політику належить відіпхнути, а змагати до заповіджених

суспільних реформ в рамках загальних інтересів, при стараннім стереженю услі-вної єствования продукції. Треба всі сили насталати до найвисшої степені. Гру-пуйте ся, панове, довкола правительства і его програми. Чого від мене маєте на-діяти ся, се знаєте: є се політика чесних цілий, чесних средств і прямої лінії.

По промові президента міністрів, я-кої зміст подамо еще пізнійше, відчитано внесеня та інтерпелляції, dokonано вибору квотової депутації і приступлено до на-рад над наглим внесенєм Гессмана в справі санації краєвих фінансів.

По оправданю наглости внескодав-цем, заявив слово міністер скарбу Коритовский і зазначив, що правительство щиро займає ся сею справою, підняло дослїди, щоби провірити ріжницї в не-рівности бюджетів поодиноких країв, в сїй цілі уложено квестіонар і небавом его вишло ся краєвим видїлам. Вкінци заєвниоє міністер, що в осєни внесе проєкт закона в справі регуляції кра-євих фінансів.

Наглість внесеня прийнято а що до шеритум перший пос. Ренєр зажадав рів-ного, загального, безпосередного і тай-ного права голосованя до соймів. Міні-стер внутрішних справ Бінерт заявляє, що правительство вже кілька разів в по-одиноких соймах вияснило своє стано-виско що до чотириприметового права голосованя. Передовсім оно могло би розтягати ся тільки на населенє, склада-юче безпосередні податки (протести), а хотяй не є противне розширеню вибор-чого права (голоси вяга курия!), то всеж таки не може допустити майоризації не-оподаткованими верствами тих кругів на-селєня, які на основі поодиноких свід-чень є особливо інтересовані в краєвій адміністрації, (живі протести; президент дзвонить). Правительство не було би в можн. сти згодити ся на загальне і рівне голосованє, а факт запровадженя его при виборах до державної ради не стоїть у жадній звязи з краєвими виборчими ординаціями. (Погакуванє і протести; президент просить не переривати міні-строєви).

Коли гамір не устає і підчас даль-шої промови президент примушений чимраз частійше робити ужиток з дзвінка міністер Бінерт в сказує здивованє, що се становиско правительства видає ся послам новим і несподіваним. Прецінь оно було кілька разів оповіщуванє в сой-мах і оголошенє в дневниках. В виду сего міністер цитує сю декларацію: «Коли загальне і рівне право голосованя заведено до виборчої системи державної ради, як чисто законодатного тіла, то примєненє сего до соймів, до яких побіч законодатного обсягу діланя принале-жать особливо також важні адміністра-ційні функції, мусить бути всеж таки виключене». На сїм становиску правитель-ство трєває і тепер, що однак не виклю-чає відповідного розширеня виборчого права. (Оплєски і гамір та крики).

Дискусію замкнено і генеральним бесідником вибрано посла Абрагамо-вича.

Слїдуюче засіданє нині рано.

Просимо відновити передплату.

Новинки

— Календар. В суботу: руско-кат.: Тихона еп.; римокат.: Петра і Павла. — В неділю: руско-кат.: Мануїла; римокат.: Згад. св. П.

— До наших П. Т. передплатників. На почтових опоясках завітнішого числа подамо до відома нашим П. Т. передплатникам стан передплати в дні 13. н. ст. липня с. р. се є з кінцем першого півроку. Буде зазначений (червоною краскою) або час до якого сягає передплата, або квота залягаючої передплати. Просимо уклібно звернути на ті числа бачність і евент. відновити передплату, або крім того вирівнати залеглість, щоби не доводити нас до здержання висилки газети, або до ще більше немилых кроків. В часах, коли друк і папір подорожили і загалом всі видатки на видавництво зросли, не будемо могли на кредит посылати часописи, бо самі мусимо платити все згорі. — Адміністрація.

— Пранє гонор. кс. Семенова в польских дневниках не перестав від двох тижнів. Наші читачі пригадають собі ще з перед трех літ наш процес з о. Семеновом за допис, в якій були порушені єго семінарицькі і гімназіяльні подвиги. При першій розправі нам докази правди удали ся були так, що обвинитель тільки покликав нових свідків перетягнув справу до дальшого речінця. І тоді до другої розправи взяв собі о. Семенов звісного шпехополяка і калюмбатора нашого митрополита др. Дверницького, а сей зумів так настроїти лаву присяглих фразами про «гайдамацку агітацію» «ненависть до Польскі» ітд. що о. Семенов вийшов ціло з процесу, одержавши заяву, що єго особистих справ не буде дальше тикати ся публично. І справді ми не займали ся більше о. Семеновом, але «як бик навик, так реве»... — О. Семенов сам постарав ся, щоби єго імя випінуло знов перед загал, розумів ся в як найгіршій світлі. Се є тільки доказом, що ми і тоді писали тільки правду і в імя тої правди старали ся здерти маску з деморалізатора, який хотячи покрити свої погані справки, навадав в нечуваний спосіб на руску гімназіяльну молодіж; дестив нашим противникам. За те находить тепер там сей деморалізатор оборону і похвали. Slowo polsk., Dziennik polski заміщують похвальні гимни в честь суспендованого епі-

скопом деморалізатора, разом з низькими напастями на князя Церкви, а ось і Gazeta pogodowa виступила з вилышкою против «гайдамацкої агітації», яка мала ніби то спричинити єго суспензію за те, що поводив ся «впрост шпещівне» до інших руских священників «верни давним(!) традиціом не унікал кеснжи лаціньскіх а одведзал косяцол, брал удzial в процесі Божєго Цяла і сьмял вистомпць в орнаце» на повитанє кс. Більчєвского. Се мало бути — після інформатора Gaz. pogodow-oi — причиною суспензії, як і «збродня», що число Русинів, які в Коломиї за час душпастирства С. прийали латинський обряд, перевиснує число Поляків. «Трудно, — кінчить Gaz. pogodowa — що для умотивованя суспензії постарано ся о інші причини, але щодням з всіх брэк гайдамацкого напрямку(!) у Семенова, се певна річ». — Який се був напрямок у Семенова, про те ми одержали допис з Коломиї зараз після єго суспензії, однак не поміщували єї, так з огляду на него самого, як зі згляду на рясу, яку ще носить. Однак, коли сей деморалізатор не вагає ся робити для себе опівію — бож такі дописи не можливо, щоби появляли ся без єго принуки — то уважаємо своїм обовязком опублікувати надіслане нам письмо, задержуючи імя нашого інформатора для себе на випадок потреби.

«Доношу Вам радієну, хотяй сумну вість — пише наш кореспондент — кажу радієну, бо ми тут всі тішимо ся тою найновішою подією, а і Ви відтак рівнож з нами повеселите ся. Ото наш солодєнький парох о. др. Николай Семенов засуспендований. Стало ся то вчера в понеділок д. 10. червня о год. 1/23 по полудни. А вгадайте за що?... За дівки!! Комісія, зложена з трех записяжених Епископом сьвященників перевела слідство, котре виказало, що о. Семіоноф був найбільшим деморалізатором на світі. До того допровадив, що завів у себе «ius primaе noctis», якого допускав ся зараз по протоколі передлюбнім. Справ того рода є на десятки. Всі свідки були записяжені в церкві. Русини тішать ся, що чейже побудуть ся вовка змежи овечок, а Польонія сумує, що «цось подобнеє могло се стаць укоханему, а пшез ніх вибравему цупільові» тай хотять з рекурсами їхати до о. Митрополита, а евентуально і до Риму. Та даремні заходи, бо факти суть того рода, що і «вода в Пруті», до котрої то о. Семіоноф свого часу відсилав Русинів мити ся з чести, — не поможе єму. Шкода тільки — каже наш дописуватель — єго салюнів, котрі краще умєльовано, ніж

який архієпископ і все там було, чоєго лиш душа забажала; і золоте ліжко... і чудні великанські пальми, під котрими «іши сьветле лампкі чародзєйскєй міле хвіле спєндзал кс. доктор» і венецькі зеркала, при яких неодна донна поправляла розбурхану фризуру, — єсть і тайний покоїк, де менше едукованих дівчат спроваджувало ся. Не знати тільки чи вата семінарицька була, але відай мусів на памятку сховати собі єї.

Процєс виточив єму — кінчить дописуватель — бувший єго прятель гаспадин др. Дудикєвич, а Епископ сидів тут цілий тиждєнь і під єго оком урядувала комісія. Отсе правдиний стан справи Семенова, якого «давну традицію» (певно зі своїх гімназіяльних часів) підносять в заслугу польскі дневники.

— Прогулька до Янова. Прогульковє комісія львівского «Сокола» уряджує в неділю дня 30. с. м. для своїх членів і гостей прогульку до Янова і Страда. Збірка і виїзд з головного двірця о год. 1:35. Зелізниця там і назад коштує разом 80 сот. В Янові товариські забави а потім звиджуванє страдєцьких печер. Поворот до Львова о 9:25 вечер.

— Православна пропаганда. Москвофільскі часописи «Галічанін» і «Русское Слово» звісні із поганих напастей на наших Владик і на все католицко-руске духовєнство. Та лайка має на меті підготовлюванє ґрунту під православє, з чим они зовсім не криють ся. В останнім 24 ч. «Русского Слова» пропаганда православя виступає зовсім явно. Апостоли схізми вигадавши якєсь мнїме переслїдуванє замотилєчених кацаїством селян сьвященниками-народовцями, радять ось що: «можно вносити на таких сьвященників также жалоби в консисторию, а если би такіє жалоби не помагали, то зголошати в старостві переход на православную віру...» Тим чином думают православні редактори, що поведе ся їм абаламутити нашого селянина і перезернути в право- і царєславного москалюшку. Хто як хто, але сьвященники-москвофіли повинні протверезити ся по такім покликуюваню їх парохіян до переходу на схізму, если не думают опинити ся на зеленій паші або в Рассєї, та если мають кривітку привязаня до своєї Церкви і народности.

— На загальних зборах Тов. «Кружок Українок» у Львові дня 16. червня вибрано п. С. Бережницьку гоговою. До Віділу війшли пп. З. Левіцька (містоголова), М. Лучаківська (бібліотекарка), М. Сембратовичєва (касирка), О. Хараківна (секретарка), Шєховичівна і Говикєвичєва. Заступницями віділових вибрано пп. Залєвську, Чубатівну, Нагірну. До контроль-

Матеріяли до історії зносин Галічан з Буковинцями.

Ч. 39.

Лист Осипа Барвінського до Із. Воробкевича писаний 3. (15.) IV. 1867.

(Дальше).

Звичайно то дієтця при сумних оповіданях ало й небез того щоби и увеселихь потішаючихь оповіданяхь такихь порівнань не було. На приклад

Ой ви галочки, черношпирочки
Да крутую гору крили:
Молоді да козаченьки,
Да жалю начинили.

„Ой ви галочки, черношпирочки,
Піднімітєся у гору:
Ви молоді козаченьки,
Верніте ся до дому!“

„Ой раді ми піднятєся,
Такъ туманъ прилягає:
Ой ми раді да вернути ся
Да Гетьманъ не пускає;
Да не такъ Гетьманъ, якъ Гетьмана мати
Хоче нами, козаками, Турка звоювати“

Ціла отта пісня повна порівнань: перше порівнає єсть

Ой ви галочки черношпирочки
Да крутую гору крили.
Молоді да козаченьки,
Да жалю начинили.

Се пісня дівочька за козаками, що вирушили на Турка и стали на горі таборомъ. Звістно круки або ворони (галки то українськи) чують війну и літають за козацькимъ військомъ стадами, чуючи що після битви буде їм пожива; козакъ бачучи гору укриту галками и пригадуючи собі на дівчата, що вони за козаками жалуютъ, заспівавъ оттимъ порівнанєм коротко й звязливо замість такъ: Козаки вь походъ виступили, дівчатъ покинувши та утаборились и битви дожидають; неодєнь козакъ загине, а галки уже чекають зъ убитихъ поживу мати. Такимъ поступкомъ молоді козаки жалю начинили (розумієся дівчатамъ). Той змісль сєго порівнаня затверджають наступуючі вірші тої пісні. Вправді у такихъ порівнаняхъ нема такожъ tertium comparationis але за те глубока мисль такъ само простому чоловікови сільському ясна й арозуміла якъ и кождому ученому и разомъ єсть дуже поетично представлена.

Окрім порівнань принадлежить також сюди и драматичність. Що не вську розмову можна драматичною назвати, то ти вже добре знаєшъ і я тобі не потребує довго говорити. Що у насъ такъ вь повісти якъ і вь епосі драматичність найбільше до житя Lebhaftigkeit приносить, вже я такожъ тобі писавъ

досить широко — однакожъ лише драматичність — а не проста балаканина Plauscherēi, що часто у твоїхъ повістяхъ, ба й Черниці й Нєчаю подібаеться (antreffen). Щобъ ти порозумівъ драматично розмову відєслаю тебе до Нєвольника (Тараса), Наймицьки, Катєрини, Гамалі, Гайдамакъ; Марусі; Козирь-Дівки, Сердешної Окєсани (Квітки); Чорної ради Куліша, усіхъ думъ историчнихъ народнихъ. Вь Куліша поезияхъ часто така балаканина, якъ и у тебе що дуже незносне читатєлєві. Лежить бо вже у характері нашого народа, яко чисто меланхолічного, що вінъ виражає богато мислей своїхъ короткими сєнсами и не бере богато слівъ але власне мало слівъ. Черєзъ порівнаня стоїть життя (Lebhaftigkeit) вь звязи ізъ духомъ-складомъ. Кождий народъ має свій спосібъ виразити ся обчимсь, такъ якъ и кождий чоловікъ зъ осібна має свій спосібъ вираженя ся, що називаємо стилемъ. По стилю пізнаю заразъ автора если я єго кілька кавалківъ читавъ. Треба одже старати ся, щоби по стилю утвору я не йно автора але й народъ, котрому сей увірвь належить, пізнати хотьби й вь переводі.

(Дальше буде).

ної комісії вийшли пп. Цеглиньська і Вахнянинівна.

— Повиборчі протести. З Галичини і Буковини оголошено протести проти вибору отсих послів: др. Дульба (2 протести), Віончек (3 протести), кн. Любомірський (2 протести), Штанд (4 протести), проф. Стажинський (4 протести), др. Колішер (3 протести), Загурський, др. Бачинський, др. Левицький Евг., др. Ліберман, Станішевський, др. Бузек, Заранський (2 протести), кс. Жемутко (2 протести), Птась (2 протести), Мойса, Сікорські, кс. Копицький, др. Трильовський, о. Войнаровський, др. Білінський, др. Левенштайн, Швертня, др. Баталія, др. Томашевський, др. Колесса, др. Малер, др. Коритовський (2 протести), Яблонський, Фідлер, др. Козловський, др. Стахура, Строгандель, кс. Швондер, др. Бобжинський, о. Онискевич, др. Глобінський, Галь, Буяк, Вуйцік, Млечко, др. Охримович, др. Окуневський, (з Буковини) Лукашевич. Сензацію викликає, що протического посла Халушки внесено — 19 протестів.

— Іспит зрілости в коломийській рускій гім назій відбув ся в днях від 11. до 19. червня с. р., під проводом інспектора п. Ів. Левицького. До іспиту приступило 30 публичних учеників і 3 екстерністи. Здали іспит: Бабій Василь, Банд Василь, Винницький Володимир, Гаврилюк Олекса, Головацький Володимир, Добрянський Софрон, Жупанський Петро, Зелинський Петро, Зелинський Іван, Зобків Роман, Ковбуз Олекса, Кубійович Антін, Лопатюк Петро (з відзнач.), Луговий Стефан, Мелянко Володимир, Охримович Дамян, Петрів Михайло, Проскурницький Мирослав, Роснецький Александер, Слобода Михайло, Стефурак Григорий, Сумик Роман, Федюк Стефан (з відзн.), Харжевський Антін, Лакуста Іван (екст.), Гуцулак Андрій (екст.); 7 дозволено повторити по фериях іспит з 1 предмету, 1 репробовано.

— Вирізання жидівської родини. З Бродів доносять, що в сусіднім Радивиліві напали козаки на жидівський дім Ушера Айноха, що лежав на кінці міста, і убили двох осіб, а двох тяжко ранили. Козаки зажадали спершу огня, а коли жид не хотів їх впустити до середини хати, они виломали двері і ограбили Айноха з грошей Потім відійшли, а роздумавши, що жид готов донести ротмайстрови, повернули і шаблями зарубали Айноха і его жінку на смерть, а его невістці і внукови покалічили руки, а підпаливши хату, утікли. Двох козаків увязнено на границі, коли хотіли перейти на галицький бік, за другими слідають російські власти.

— Беззворотні підмоги на будову шкіл. Краєвий виділ згідно з внесеном ради шкільної признав на рік 1907 з фундації під назвою „Фонд шкіл народних з р. 1872“ одноразові беззворотні підмоги між иншими громадам: Угнів, равского повіта, 400 К; Передриміхи малі, жовківського повіта, 800 К; Пиводи, ярославского повіта, 800 К і Поморяня, зборівського повіта, для школи в Нестюках 600 К.

— Ювілейні датки на будову великої бурси: Руского Товариства педагогічного праймають Краєвий Союз Кредитовий, Ринок ч. 10, Руске Тов. педагогічне, ул. Сикстуска 47, всі редакції народних часописий і всі філії руского Товариства педагогічного.

— Поетичний кутик.
Зів'язлі цвіти.
Що цвітів зів'язло,
Що звуків сконало —
Нечайно всьо щезло як мли...
Не зірка надї,
Лиш згадка ясніє,
Хотай не минув час весни.
Є цвіти барвнійші,
Є пісні гарнійші,
Та чар їх не надить мене, —
Ті зв'язлі милійші,
Ті змовклі гучнійші —
Іх память у серці жаве.
Уляна Кравченко.

Телеграми

з дня 28. червня 1907.

Петербург. Терористи розвинули широкую акцію з Тифлісі, Вильні, Орлі та в Ридзі. Виконано много замахів.

Париж. Президент міністрів Клемєнсо заявив в розмові з днявникарями, що положене на полудни поліпшило ся. Надїє ся, що небавом буде можна звідтам видофати війско.

Тижневий звіт

Торговельної і промислової палати
про ціни збіжа і продуктів у Львові
від 17. до 23. червня 1907:

		за 50 клг.	
Пшениця	9:40—	9:60	К
Жито	8:00—	8:25	К
Ячмінь броварняний	8:00—	8:35	К
Ячмінь на пашу	0:00—	0:00	К
Овес	9:00—	9:30	К
Кукурудза	7:00—	7:25	К
Просо	0:00—	0:00	К
Горох до вареня	11:00—	11:50	К
Горох на пашу	8:50—	9:00	К
Бобик	7:35—	7:60	К
Конюшина червона	65:00—	75:00	К
Конюшина біла	35:00—	40:00	К
Конюшина шведска	00:00—	00:00	К
Тимотка	36:00—	38:00	К
Ріпак зимовий	13:00—	13:50	К
Насіне конопл.	0:00—	0:00	К
Хміль	60:00—	80:00	К
Насіне льняне	00:00—	00:00	К
Льнянка	00:00—	00:00	К

НАРОДНА ГОСТИНИЦЯ

Готел . . реставрація і каварня — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові

Приїхали дня 27. с. м.: Гр. Ілюк з Вижного Синевідска, А. Бугера з Сянока, о. Л. Тустановський з Вільків маз., о. Евст. Бартік з Седлиц, о. Гр. Селянський з Дубовиці, Ів. Костишин з Букачовець, Мих. Лада з Гриниск, др. Ем. Савицький з Тернополя, о. Конст. Курилло з Бродів, о. Л. Корвацький з Куранова.

Colosseum

в пасажи Германів
при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма.

від 1. до 15. червня 1907.

Щоденно о год. 8. вечер представлене. В неділі і свята 2 представлення о 4. год. попол. і о 8. год. вечером. Що пятниці High Life представлене. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльоча при ул. Кароля Людвика ч. 5.

За певну і добру льокацію поручаємо:
 4 1/2% листи гіпотечні
 4% листи гіпотечні
 5% листи гіпотечні преміовані
 4% листи Товариства кредитового земского
 4% і 4 1/2% листи Банку кравого
 4% позичку краву
 4% облигація промінаційні і всілякі ренти державні
 Ті панери продаємо і купуємо по найточнійшим курсі деннім.

Контора виміни
ц. н. упр. гал. акц.
БАНКУ
Гіпотечного.

CORTEL Жулки можна набувати в „Сокільськй Базарі“ у Львові і паперці і у всіх торговлях вкраю

Розклад залізничних поїздів важний від 1. мая 1907.

До Львова приходять з	рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночі
Кракова	5:50	8:55	1:30	5:25	9:50
Кракова	7:25	9:45	—	8:40	2:31
Рашава	—	—	1:10	—	—
Підволочиск	7:20	12:00	2:16	5:40	10:30
Черновець	8:05	—	2:25	—	9:00
Черновець	—	—	3:35	—	12:20
Станіславова	5:55	—	—	—	—
Коломий	—	10:05	—	—	—
Стрия	7:29	11:50	3:51	—	10:50
Пустомит	7:29	11:50	3:51	9:40H	10:50
Самбора	8:00	10:30	1:55	—	9:20
Любіня	8:00	10:30	1:55	9:20	11:50+
Рава руской	7:10	12:40	4:50	—	—
Янова	8:22	1:15	5:00	9:25	10:10+
Брухович	7:10	12:40	1:4+	4:50	8:20
Брухович	10:05+	—	3:25	5:30	9:35+
Зимньої води	5:50	7:25	1:10	5:25	9:50

Зі Львова відходять до	рано	перед пол.	по полуд.	вечер	в ночі
Кракова	3:45	8:25	2:45	7:05	11:10
Кракова	—	8:40	6:15	7:20	12:45
Рашава	—	—	4:05	—	—
Підволочиск	6:20	10:45	2:17	7:00	11:15
Черновець	6:10	9:20	1:55	—	10:4+
Черновець	—	—	—	—	2:51
Станіславова	—	—	—	5:50	—
Коломий	—	—	2:35	—	—
Стрия	7:30	—	2:26	6:23	11:30
Пустомит	7:30	10:45H	1:26	6:25	10:30
Самбора	6:00	9:05	4:30	—	10:31
Любіня	6:03	9:05	2:10+	4:30	10:51
Рава руской	6:12	11:05	—	7:10	11:35+
Янова	6:58	9:15	1:35+	3:35	6:30
Брухович	6:12	11:05	2:28	5:45	8:44+
Брухович	9:05+	12:41+	3:45	7:10	11:35+
Зимньої води	3:45	8:40	4:05	7:20	11:00

ЗАМІТКА: Поспішні поїзди печатані товстим друком. — Поїзди Ідучі лише в неділі і свята означені + — в неділі і свята від 26/8 до 15/9 буквою Н, — в неділі і свята а від 1/8 до 31/8 що день буквою Л

ЛЬОТЕРИЯ КАРЛЬСБАДСКА

2 тягнення без доплати, 2164 виграних

Головна виграна

100.000

корон готівкою.

Перше тягнене вже 6. серпня 1907 р.

Ціна льосу і корона

6 льосів лише 5 корон 50 сотиків, 11 льосів лише 10 корон поручають контори виміни, трафіки і т. д.

(1—5)

Почтові порученя: Контора виміни Братів Айбеншці (Eibenschütz) в Кракові.